

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. december 2017
Kontor: Enheden for Internatio-
nalt Politisamarbejde
Sagsbeh: Anna Seneberg Winkel
Sagsnr.: 2017-0032/06-0023
Dok.: 588776

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 37 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 27. november 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 37 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Med reference til justitsministerens forelæggelse af rådsmøde retlige og indre anliggender i Folketingets Europaudvalg den 6. oktober 2017 vedr. forordningsforslag om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation og forslag om ECRIS-TCN anmodes regeringen om fremover at fremlægge alternative løsningsforslag i de tilfælde hvor regeringen mener, at det danske retsforbehold har negative konsekvenser i forhold til ny EU-regulering. Disse alternative løsningsforslag skal naturligvis respektere retsforbeholdet, men kan omfatte initiativer på nationalt, EU, europæisk og internationalt niveau. Første gang gælder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation (KOM(2016)0819) og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (tredjelandsstatsborgere) for at supplere og understøtte det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS-TCN-systemet) (KOM (2017) 0344).”

Svar:

1. Som det fremgår af regeringsgrundlaget kræver en effektiv bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme et tæt europæisk politisamarbejde.

Lissabon-Traktaten har medført, at alle nye retsakter på det strafferetlige og politimæssige område er overstatslige. Det indebærer, at retsforbeholdet finder anvendelse i forhold til sådanne retsakter. Danmark har således ikke kunnet deltage i de nye retsakter, der er vedtaget på området siden Lissabon-Traktatens ikrafttræden i 2009.

Danmarks deltagelse i Schengen-samarbejdet medfører dog, at Danmark i kraft af den såkaldte ”Schengen-teknikalitet” inden for seks måneder efter vedtagelsen af foranstaltninger, der udgør en udbygning af Schengen-reglerne, beslutter, om Danmark – på mellemstatsligt grundlag – vil tilslutte sig foranstaltningen.

EU har en række karakteristika, som adskiller samarbejdet fra andet internationalt samarbejde. EU har bl.a. institutioner, der er uafhængige af medlemsstaterne, og som har selvstændige beføjelser (bl.a. Europa-Parlamentet, Kommissionen og EU-Domstolen), institutionerne kan vedtage regler, der er bindende for medlemsstaterne, selv om én eller flere af disse måtte have stemt imod, EU-retsakter kan have direkte virkning i medlemsstaterne for

borgerne og have forrang for nationale regler. Desuden er EU kendetegnet af et selvstændigt håndhævelsessystem til sikring af, at EU-retlige rettigheder og forpligtelser respekteres (Kommissionen, EU-Domstolen og Retten).

Samarbejdet i EU er på den baggrund på en række parametre langt mere effektivt end internationalt samarbejde i almindelighed. Det skyldes bl.a., at der inden for samarbejdet etableres institutioner, som f.eks. Europol, og systemer, som f.eks. ECRIS-TCN, der medfører, at det bliver muligt for de nationale myndigheder at søge efter straffedomme mod tredjelandsstatsborgere, der er afsagt i andre medlemsstater. I den forbindelse er det naturligtvis også centralt, at EU-retsakterne indeholder relevante databeskyttelsesgarantier, som alle medlemsstater skal overholde. Desuden omfatter EU-samarbejdet hovedparten af Danmarks nabolande, hvor den danske interesse i et tæt samarbejde sædvanligvis vil være størst.

Det overvejes naturligtvis løbende, hvordan danske interesser kan varetages i lyset af retsforbeholdet, men i almindelighed vil Danmark ikke selv eller i samarbejde med enkelte andre lande kunne etablere ordninger, der sikrer et lige så effektivt samarbejde på det politimæssige område. Det var bl.a. baggrunden for folkeafstemningen om tilvalgsordningen i 2015.

Det er i den forbindelse naturligt i grund- og nærhedsnotater, samlenotater mv. vedrørende retsakter, som Danmark ikke deltager i på grund af retsforholdet, at redegøre for konsekvenserne af en manglende dansk deltagelse og mulighederne for at varetage danske interesser i lyset af retsforbeholdet.

Danmark vil endvidere konkret kunne anmode Kommissionen om, at der indledes forhandlinger om dansk tilknytning til en retsakt. Dette er som bekendt sket i forhold til Europol-forordningen og PNR-direktivet. Sådanne forhandlinger er dog oftest langvarige og komplicerede, og Danmark skal i hvert enkelt tilfælde overbevise Kommissionen om, at indgåelse af en parallelaftale er i både Danmarks og EU's interesse.

2. I forhold til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation følger regeringen forhandlingerne tæt med fokus på at sikre, at Danmark fortsat kan samarbejde effektivt med de øvrige medlemsstater i sager om grænseoverskridende kriminalitet, hvis forslaget vedtages.

De nuværende rammeafgørelser og den kommende forordning er grundlæggende en videreudvikling af de almindelige internationale regler om retshjælp. I det omfang Danmark ikke vil kunne samarbejde med de øvrige medlemsstater på dette grundlag, vil Danmark fremadrettet kunne fremsende anmodninger om retshjælp til de øvrige EU-lande på samme vis, som det i dag sker i forhold til lande uden for EU. Disse anmodninger vil i så fald ikke være omfattet af bl.a. de svarfrister, der fremgår af rammeafgørelserne og forordningsforslaget.

Danmark vil – hvis forordningsforslaget vedtages – kunne anmode Kommissionen om, at der indledes forhandlinger om indgåelse af en aftale om dansk tilknytning i retsakten.

3. Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (tredjelandstatsborgere) for at supplere og understøtte det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS-TCN-systemet) supplerer et fremsat forslag til direktiv fra 2016, der har til formål at regulere den decentraliserede udveksling af oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere. Forslagene udbygger det eksisterende ECRIS-system.

Danmark vil – efter vedtagelsen af direktivet og forordningen – fortsat kunne anmode de øvrige medlemsstater om oplysninger om tredjelandstatsborgere. Danmark vil dog på grund af retsforbeholdet ikke kunne benytte de nye muligheder for via ECRIS-TCN-systemet nemt at finde ud af, hvilke lande der har oplysninger om tredjelandstatsborgeres straffedomme.

Det er naturligvis vigtigt, at Danmark bevarer et godt og konstruktivt samarbejde med de øvrige medlemsstater om udveksling af oplysninger om tredjelandstatsborgeres straffedomme, når de andre medlemsstater tager det nye system i brug.

Regeringen vil derfor også i de videre forhandlinger af forslagene om ECRIS have fokus på eventuelle udfordringer for Danmarks fortsatte muligheder for at udveksle oplysninger tredjelandstatsborgere med de øvrige medlemsstater.

Danmark vil desuden – når forslaget måtte være blevet vedtaget – kunne anmode Kommissionen om, at der indledes forhandlinger om indgåelse af en aftale om dansk tilknytning til retsakten.